

Δύο μέτρα και δύο σταθμά

(Γιαννακός Κώστας – Γιούμας Κώστας – Ντογκούλης Δημήτρης)*

Είναι γνωστό ότι, εδώ και πάνω από ένα χρόνο, βρίσκεται σε εξέλιξη μία οξύτατη πολιτική διαμάχη σχετικά με την ορθότητα μιας απόφασης του Υπουργείου Πολιτισμού (με σύμπραξη της διοίκησης του Μετρό, του Δήμου Θεσσαλονίκης και την έγκριση του ΚΑΣ) σχετικά με το Μετρό Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με την οποία, οι αρχαιότητες που ανακαλύφθηκαν στον (υπό δημιουργία) σταθμό Βενιζέλου, θα τεμαχιστούν, θα αποσπαστούν από τον χώρο του έργου για να προχωρήσουν απρόσκοπτα οι εργασίες και θα επανατοποθετηθούν μελλοντικά.

Λόγω της σοβαρότητας του θέματος και με δεδομένο ότι η προηγούμενη (επί ΣΥΡΙΖΑ) διοίκηση του Μετρό είχε προγραμματίσει την εκτέλεση των εργασιών, με την διατήρηση (ως έχουν) των αρχαιοτήτων, χωρίς απομάκρυνσή, η διαφωνία για το θέμα προσέλαβε ταχύτατα πολιτικό χαρακτήρα.

Ανάμεσα στα άλλα, υπήρξαν και τρεις προσφυγές των αντιδρώντων προς το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ), το οποίο πρόσφατα, με πλειοψηφία ψήφων μόλις 13 προς 12 (!), εξέδωσε απόφαση που δίνει «πράσινο φως» στην υλοποίηση των αποφάσεων του ΥΠΠΟ, κρίνοντας ότι αυτές είναι συνταγματικές, νόμιμες και σύμφωνες με τις διεθνείς συμβάσεις, απορρίπτοντας ταυτόχρονα τις αιτιάσεις όλων των προσφυγών που υποβλήθηκαν.

Μετά την απόφαση αυτή οι πολιτικές (και όχι μόνο) αντιδράσεις κορυφώθηκαν και, όπως όλοι αντιλαμβάνονται, θα ακολουθήσει επόμενος γύρος αντιπαραθέσεων αλλά και κινήσεων από τους αντιδρώντες για να αποτρέψουν (όπως εξαγγέλλουν) την εφαρμογή της κυβερνητικής απόφασης.

Προφανώς οι υπογράφοντες το παρόν δεν έχουμε την γνώση, ούτε και την πρόθεση να εμπλακούμε (και μάλιστα δημόσια), στην διαμάχη αυτή.

Δεν θα μπορούσαμε όμως να μην παρατηρήσουμε κάποιες επιμέρους ομοιότητες αυτής της υπόθεσης με τα τόσο σημαντικά για την Θεσσαλία ημιτελή έργα επί του Άνω Αχελώου (φράγμα Συκιάς, σήραγγα μεταφοράς, αλλά και το ΥΗΕ Μεσοχώρας), η πορεία των οποίων γνώρισε αλλεπάλληλες διακοπές και σε μεγάλο βαθμό η τύχη τους καθορίζεται έως σήμερα από τις κατά καιρούς ακυρωτικές αποφάσεις του ΣτΕ.

Ας μας επιτραπούν λοιπόν κάποια σχόλια για τον τρόπο υποδοχής, από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ και των φιλικών του ΜΜΕ, της απόφασης του ΣτΕ για το Μετρό της Θεσσαλονίκης και, βεβαίως με τις αναπόφευκτες συγκρίσεις όσον αφορά στην «υποδοχή» αντίστοιχων αποφάσεων του ΣτΕ για τα έργα Αχελώου και την πολιτική ρητορική τους πάνω σε αυτές.

Ο ΣΥΡΙΖΑ – ΠΣ σε ανακοίνωσή του για το θέμα (ΕΘΝΟΣ 30/6/2021) χαρακτήρισε την όλη εξέλιξη ως «πράξη βαρβαρότητας, η οποία στέλνει την ολοκλήρωση του Μετρό της Θεσσαλονίκης στο απώτερο μέλλον».

Δεν στάθηκε όμως στην απλή αμφισβήτηση και την ανοικτή αντίδραση προς την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου (το οποίο απέρριψε τις δικές του απόψεις), αλλά δηλώνει πως «ο ΣΥΡΙΖΑ – ΠΣ θα είναι στο πλευρό ... των πολιτών και ... στα αιτήματα της επιστημονικής κοινότητας και των ζωντανών δυνάμεων της Θεσσαλονίκης».

Η εφημερίδα του κόμματος (ΑΥΓΗ, 5/7/2021) σε αφιέρωμα της (δες εδώ **{1}** τον σχετικό σύνδεσμο) χαρακτηρίζει την επικύρωση των αποφάσεων του ΥΠΠΟ ως «πολιτικό έγκλημα» και υπαινίσσεται ότι όλα αυτά γίνονται για την εξυπηρέτηση «συμφερόντων».

Επίσης, με προφανή σκοπό να μειώσει το κύρος της απόφασης του ΣτΕ, επισημαίνει ότι λήφθηκε με «οριακή πλειοψηφία», θεωρώντας την μάλιστα μία «ισοπαλία» που η τύχη της κρίθηκε από την ψήφο της προέδρου

Για το ίδιο θέμα η Εφημερίδα Συντακτών επικαλείται το σκεπτικό της μειοψηφίας των δικαστών (12 ψήφοι), θεωρώντας ότι η «μειοψηφία» του

ΣτΕ «δείχνει τον δρόμο», καλώντας τον Πρωθυπουργό να επανεξετάσει ποια είναι η «πιο συμφέρουσα λύση».

Επίσης στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που μετέχουν στην κίνηση των αντιδρώντων, ισχυρίστηκαν ότι υπήρξαν σημαντικά στοιχεία που δεν τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου («*Αν τα ήξερε αυτά το ΣτΕ προφανώς η απόφαση δεν θα ήταν 13/12*»), χαρακτηρίζουν την απόφαση ως «*σταθμό και όχι φινάλε στον αγώνα μας*» και καλούν σε απεργία ώστε «*κανένας να μην δουλέψει για (την) απόσπαση (των αρχαιοτήτων)*» (Δ. Κουτσούμπα, πρόεδρος ΣΕΑ).

Ειδικότερα ο πρώην πρόεδρος ΑΠΘ και πρώην πρόεδρος του Μετρό κ. Γιάννης Μυλόπουλος δήλωσε πως «*νομίζουν πολλοί πως η υπόθεση του Μετρό και των αρχαίων έκλεισε οριστικά με την απόρριψη από το ΣτΕ.... Όμως η γνωμοδότηση του ΣτΕ αφορά αποκλειστικά στη νομιμότητα της λύσης.... και δεν επιβάλλει στην Κυβέρνηση ποια λύση θα ακολουθήσει*» και συμπλήρωσε ότι «*ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι να αποτραπεί μια επιλογή η οποία ζημιώνει τον εθνικό πλούτο, καθυστερεί την ολοκλήρωση μεγάλου κοινωφελούς ... έργου, αλλά και επιβαρύνει το Ελληνικό Δημόσιο με ένα σοβαρό ... κόστος, το οποίο θα μπορούσε να αποφευχθεί...*» (ΑΥΓΗ, οπ).

Αρχίζουμε τις παρατηρήσεις μας από την δήλωση του πρώην πρόεδου του ΑΠΘ ως προς τον χαρακτήρα των αποφάσεων του ΣτΕ, ο οποίος, πολύ ορθά, αποδομεί την λανθασμένη αντίληψη που κυριαρχεί ότι δήθεν μια απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου εγκρίνει ή απορρίπτει την εκτέλεση ενός τεχνικού έργου ή ότι το καθιστά αυτομάτως «νόμιμο» ή «παράνομο».

Επίσης πολύ σωστά ο κ. Μυλόπουλος, με δεδομένο ότι το έργο του Μετρό Θεσσαλονίκης και οι εργασίες στο σταθμό Βενιζέλου βρίσκονται εδώ και χρόνια σε εξέλιξη, και τώρα εμφανίζεται μια νέα τεχνική λύση, πολύ σωστά επικαλείται το κριτήριο της (πιθανής) ζημιάς του εθνικού πλούτου και της (τυχόν) επιβάρυνσης του δημοσίου, που (κατά την άποψή του), στην συγκεκριμένη απόφαση του ΣτΕ, αγνοήθηκε.

Ακόμη θα συμφωνήσουμε χωρίς δισταγμό με την άποψη της ΕΦ.ΣΥΝ ότι σε μια τέτοια απόφαση, με τόσο «οριακή πλειοψηφία»,

η πολιτική ηγεσία οφείλει να λάβει σοβαρά υπόψη της τις ενστάσεις που τέθηκαν και από την μειοψηφία των διαστών και να επανεξετάσει τις επιλογές της.

Εκείνο όμως που μας εντυπωσιάζει από την υπόθεση του Μετρό, είναι η στάση του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης, κυρίως επειδή γνωρίζουμε ποια είναι η στάση του μονίμως απέναντι σε αποφάσεις του ΣτΕ για τα έργα Αχελώου !

Τόσα χρόνια, από τους λαϊκιστές αυτού του πολιτικού χώρου, είτε στο κέντρο (πχ. Φάμελλος) είτε τοπικά, ακούμε να χαρακτηρίζουν συλλήβδην τα έργα του Αχελώου «παράνομα» και ανεύθυνα να ισχυρίζονται πως η υπόθεση «έκλεισε» οριστικά εφόσον το ΣτΕ δεν τα εγκρίνει, οπότε πρέπει να κατεδαφιστούν.

Στην περίπτωση όμως του Μετρό Θεσσαλονίκης επιλέγουν μια τελείως διαφορετική αντιμετώπιση των αποφάσεων του ΣτΕ. Εκεί, με περισσή υποκρισία και εφόσον η απόφαση δεν συμβαδίζει με τους πολιτικούς τους στόχους, αρχίζουν να μετράνε τις ψήφους των διαστών, να επικαλούνται την μειοψηφία και γενικά πάει περίπατο ο «σεβασμός στις αποφάσεις της Δικαιοσύνης», δεν θεωρούν ότι το θέμα του Μετρό «έκλεισε» και βεβαίως δηλώνουν ότι τίθενται στο πλευρό εκείνων που ζητούν να μην εφαρμοστεί η («νόμιμη» πλέον) απόφαση του ΥΠΠΟ, καλώντας τους, ουσιαστικά σε ανυπακοή και κινητοποιήσεις.

Δύο μέτρα λοιπόν και δύο σταθμά ! Επιλεκτικός σεβασμός και «αλακαρτ» ερμηνεία και αντιμετώπιση των αποφάσεων της δικαιοσύνης. Δυστυχώς σε τέτοιες αντιφάσεις και αδιέξοδα οδηγούν οι ιδεοληψίες και οι χωρίς τεκμηρίωση εμμονές τους ενάντια στα έργα Αχελώου.

Εκεί λοιπόν που βρισκόμαστε στην υπόθεση έργων Αχελώου, οφείλει η κυβέρνηση να οριστικοποιήσει με σαφήνεια (και όχι με επικοινωνιακά τρικ) τις αποφάσεις της, να επιλέξει την υδροηλεκτρική αξιοποίηση των έργων, να επιλύσει τις διοικητικές εκκρεμότητες, και όλα αυτά σε γνώση και συνεννόηση με το ΣτΕ, όπως επιβάλλεται σε κάθε αναπτυξιακό εγχείρημα μιας σοβαρής κυβέρνησης που επιζητά βιώσιμες λύσεις.

Σημείωση : Επειδή, εδώ και πολλά χρόνια, ορισμένοι προσπαθούν με ψέματα ή με μισές αλήθειες να χειραγωγήσουν την κοινή γνώμη, επικαλούμενοι τις αποφάσεις του ΣτΕ για τα έργα Αχελώου, σας παραπέμπουμε στον σύνδεσμο που ακολουθεί πιο κάτω, για κάποιες έγκυρες και χρήσιμες πληροφορίες για ορισμένες από τις πολυσυζητημένες αυτές αποφάσεις :

https://thewater.blogspot.com/2021/07/blog-post_66.html

*Γιαννακός Κώστας, Πρόεδρος Γεωπονικού Συλλόγου Λάρισας,

*Γκούμας Κώστας, γεωπόνος, πρ. Δ/ντής Εγγείων Βελτιώσεων, πρ. πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/Κεντρικής Ελλάδας

*Ντογκούλης Δημήτρης, Πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/Κεντρικής Ελλάδας

{1} ΑΥΓΗ (5/7/2021) - Αρχαιότητες Βενιζέλου / Ξαναγίνεται σύντομο ανέκδοτο το μετρό Θεσσαλονίκης :
https://www.avgi.gr/koinonia/390863_xanaginetai-syntomo-anekdoto-metro-thessalonikis